

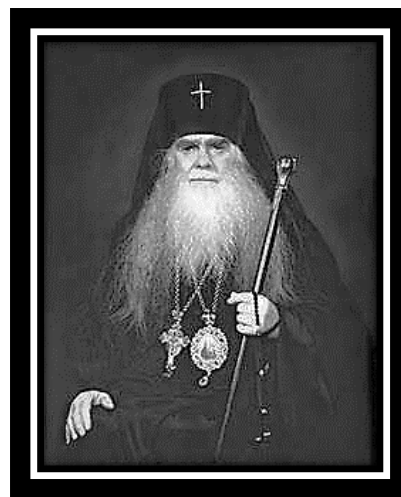

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

♦ Nr. 62 / 02 martie 2014 ♦

**ARHIEPISCOPUL
AVERCHIE TAUSEV**

**SĂ NE AMINTIM CĂ ADEVĂRATUL
CREȘTINISM ÎNSEAMNĂ LUPTĂ**

*Domnul a zis: «Dacă voiește cineva
să vină după Mine, să se lepede de sine
însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze»*

(Marcu 8:34). Postul mare este o perioadă de pocăință; iar pocăința este acea luptă împotriva patimilor păcătoase și poftelor, care este atât de grea încât Domnul, Judecătorul luptei Însuși, se supune ei până la cruce. Ni se amintește aceasta chiar la mijlocul Postului mare, în Duminica Sfintei Cruci. Așa cum Domnul a purtat crucea pentru mântuirea noastră, astfel fiecare dintre noi trebuie să-și “poarte crucea” pentru a ajunge la mântuirea pregătită nouă de Dumnezeuul nostru. Fără cruce, fără luptă, nu există mântuire! Aceasta este ceea ce creștinismul adevărat ne învață. Învățătura despre luptă, despre purtarea crucii este precum un fir roșu în toată Sfânta Scriptură și-n toată istoria Bisericii; și viața Sfinților care au fost bine-plăcuți Domnului, atleții duhovnicești ai evlaviei creștine, sunt adevărați martori la aceasta. Postul

mare e pur și simplu un exercițiu repetat anual pentru purtarea crucii în această viață, un exercițiu în lupta duhovnicească legat, fără putința de a fi separat, de întreaga viață a unui adevărat creștin.

Acum însă, în al XX-lea secol al erei creștine, au apărut “înțelepții” – “neo-creștinii”, cum se intitulează unii – care nu vor să audă de aceasta. Predică un tip nou de dragoste siropoasă, sentimentală, colorată în roz și o desfătare neînfrănată cu toate plăcerile acestei vieți trecătoare. Ignoră total nenumăratele fragmente din Sfânta Scriptură care vorbesc cu convingere și elocvență despre luptele duhovnicești, de a-L urma pe Hristos Mântuitorul în pătimirea Sa, de multele neazuri care-l așteaptă pe creștin în această viață, începând cu cuvintele pe care Hristos le adresează ucenicilor Săi la Cina cea de Taină: “*În lume veți avea neazuri*” (Ioan 16:33). Și aceasta este așa, cum Domnul Însuși explica, pentru că adevărații creștini “*nu sunt din lume*” (Ioan 15:19), de vreme ce “*toată lumea zace în cel rău*” (I Ioan 5:19). De aceea creștinii nu trebuie să iubească lumea și “*nici lucrurile care sunt din lume*” (I Ioan 2:15); “*prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu*”, și “*cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu*” (Iacob 4:4).

Acești “înțelepți” moderni eșuează cumva în a vedea Cuvântul lui Dumnezeu, care nu promite nicăieri creștinilor deplină desfătare

duhovnicească și binecuvântare cerească în această viață pământească, ci chiar dimpotrivă subliniază faptul că viața pe pământ se va îndepărta din ce în ce mai mult de Legea lui Dumnezeu; că, în ce privește moralitatea, oamenii vor cădea din ce în ce mai jos (vezi II Timotei 3:1-5); că “*toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Iisus Hristos, vor fi prizoniți. Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții, și se vor amăgi pe ei înșiși*” (II Timotei 3:12-13); și că, în fine, “*pământul cu tot ce este pe el, va arde*” (II Petru 3:10). Dar vor apărea “*un cer nou și un pământ nou, în care va locui dreptatea*” (II Petru 3:13) – un minunat “*nou Ierusalim, coborându-se din cer de la Dumnezeu*” (Apocalipsa 21:2), care i-a fost descoperit lui Ioan, cel care a privit tainele, în timpul descoperirii făcute lui.

Toate acestea nu sunt pe placul “neo-creștinilor”. Ei vor desfătarea aici în această lume, împovărată de mulțimea păcatelor și nedreptăților; și așteaptă această binecuvântare cu nerăbdare. Una dintre căile cele mai sigure pentru aceasta, o socotesc a fi “mișcarea ecumenică”, unirea și unificarea tuturor popoarelor într-o singură, nouă “Biserică” care va cuprinde nu numai romano-catolici și protestanți, dar și evrei, musulmani și păgâni fiecare menținându-și convingerile și greșelile. Această dragoste “creștină” imaginară, în numele viitoarei bunăstări a omului pe pământ, nu poate călca în picioare adevărul.

Distrugerea acestui pământ cu tot ceea ce cuprinde, deși prevăzută prin Cuvântul Domnului, este considerată de ei ca ceva îngrozitor, de parcă nu ar fi consecvență cu atotputernicia lui Dumnezeu și, aparent, destul de nedorită. Recunosc în silă distrugerea pământului (cum să nu accepți ceva ce a fost prorocit în Cuvântul Domnului?), dar cu mențiunea că va avea loc într-un viitor îndepărtat și înconjurat de ceață, nu peste secole, ci peste milioane de ani. Care este motivul? S-ar putea spune, din cauză că sunt slabi în credință, sau le lipsește în totalitate credința în *“învieerea morților, și viața veacului ce va să vie”*. Pentru ei totul este în această viață pământească, și când aceasta se sfârșește, totul se sfârșește pentru ei. În câteva puncte – mai ales în așteptarea unei vieți binecuvântate pe pământ – o asemenea gândire seamănă cu erezia mult-răspândită a primelor secole de creștinism numită *“hiliasm”*. Aceasta este așteptarea unei domnii de 1000 de ani lui Hristos pe pământ; astfel manifestarea contemporană a acestei erezii poate fi numită *“neo-hiliasm”*. Trebuie să fim conștienți și să avem în minte că hiliasmul a fost condamnat de al doilea Consiliu Ecumenic în anul 381; și să aderăm la el acum în secolul XX, chiar în parte, este de neiertat. Pe lângă aceasta, acest *“neo-hiliasm”* contemporan e mult mai rău decât cel vechi pentru că la baza sa stă necredința în *“viața veacului ce va să*

vie” și dorința pătimasă de a se bucura de desfătări aici pe pământ, folosind toate îmbunătățirile și realizările progresului material al timpului nostru. Această învățătură falsă produce un mare rău, adormind vigilența duhovnicească a credinciosului și sugerându-i că sfârșitul lumii e foarte îndepărtat (dacă va exista vreun sfârșit), și astfel nu există nici o nevoie să *“vegheți și să vă rugați”*, cum Hristos Mântuitorul îndeamnă constant pe cei care-L urmează (Matei 26:41), de vreme ce totul în lume se îmbunătățește din ce în ce, progresul duhovnicesc ținând pasul cu materialismul. Iar fenomenele groaznice pe care le observăm la momentul prezent sunt temporare; toate astea s-au mai întâmplat și toate vor trece până la urmă, și o înflorire extraordinară a creștinismului o va înlocui, în care, bineînțeles, că ecumeniștii vor ocupa locul principal și de onoare. Astfel, totul este bine! Nu e nevoie să te chinuiești pe tine, și nici o luptă duhovnicească nu este necesară; posturile pot fi desființate. Totul se va îmbunătăți de la sine, până când Împărăția lui Dumnezeu va fi în cele din urmă întemeiată pe pământ cu desfătări pământești și răsplătiri. Fraților! Nu este destul de clar unde zace sursa acestei amăgitoare învățături? Cine induce toate aceste gânduri creștinilor de azi cu scopul de a desființa creștinismul? Ca de o rană infecțioasă, ca de foc, trebuie să ne

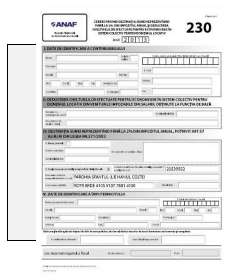
temem de acest “neo-hiliasm” care este atât de opus învățăturilor cuvântului lui Dumnezeu, învățăturilor Sfinților Părinți și celor de-a lungul istoriei Sfintei noastre Biserici, prin care multe mii de drepti au fost mântuiți.

Fără luptă duhovnicească nu există și nici nu poate exista creștinism! Prin urmare, calea noastră nu parcurge calea curentelor moderne, nici a

ecumeniștilor, nici a noilor hiliaști. Credința noastră este credința Sfinților pustnici, “credința apostolică, credința părinților, credința ortodoxă”, care, “a făcut întreaga lume să fie de neclintit” (slujba Duminicii Ortodoxiei). La această credință și numai această credință vom adera cu fermitate în aceste vremuri rele în care trăim. Amin.

Sursa: războintrucuvânt.ro

DECLARAȚIA 230

Puteți sprijini Parohia Sfântul Ilie - Hanul Colței prin redirectionarea către aceasta a 2% din impozitul anual pe venit. Sumele strânse sunt folosite pentru plata facturilor curente și susținerea financiară a bisericii parohiale.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni – Joi: 03-04 martie**
18:00 – Canonul Sfântului Andrei Criteanul
- **Vineri: 07 martie**
18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 08 martie**
08:00 – Sfânta Liturghie și Parastas
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 09 martie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica Întâi din Post (a Ortodoxiei)*
→ *Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro